

عنوان مقاله:

بررسی مفهوم هنر نقاشی در شکل گیری معماری کلاسیک

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

نیلوفر فروتن - دانشجوی کارشناسی معماری، دانشگاه غیرانتفاعی حافظ واحد شیراز، ایران

محمد رضا خوانسارلار - کارشناس ارشد عمران، مربی دانشگاه غیرانتفاعی حافظ واحد شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

باروک واژه ای است که مورخان هنر برای آثار هنری و ادبی و موسیقی سده هفدهم و اوایل سده هجدهم اروپای غربی به کار می برند. علت این نام گذاری این بود که سازندگان آثار هنری به ویژه در معماری از شیوه های مختلف هنری (کلاسیک، گوتیک، رنسانس و ...) متاثر بودند. هنر باروک در مقایسه با دوره رنسانس هنری با شکوه، نمایشی، پر تجمل و احساسی و تلاش برای وحدت بین معماری، تندیس سازی و نقاشی است. باروک تفاوت های بنیادین با سبک های رنسانس دارد. باروک هنری پویا و احساسی بوده برعکس اصول کلاسیک که بیشتر عقلانی است. معماری باروک با ساخت کلیساهای بزرگ از شهر رم شروع شد. معماران این عصر نیز مانند دوره رنسانسهم پژوهشگر و هم در چند رشته تخصص داشتند، معماری باروک بنا به سلیقه معمار یا سفارش دهنده از سنت های مختلفی چون کلاسیک باستان، گوتیک و رنسانس در یک بنا سود می برد و تلاش می کرد بین عناصر مختلف هماهنگی ایجاد کند.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، نقاشی، معماری کلاسیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/619387>

